

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LII. De domo sapientæ, id est, Virgine Maria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

torio, donec Christus formetur in vobis. Qui verò pro Christo laboribus fatigantur, qui persecutiones patiuntur, qui nulli mala inferunt, sed ab aliis illata patienter ferunt: merito isti portare eum in humeris dicuntur: quibus & ab ipsa veritate dicitur *b*: *Qui vult venire post me, abneget semetipsum &c.* *b* Luc. 9. e
Si quis autem est qui porrigat panem esurienti, potum sitienti, cæteraq; misericordiæ opera sollicitè impendat egenti: nōne iste rectè videtur eū portare in brachiis? Hujusmodi enim dicturus est in iudicio Dominus: *Quando fecistis uni ex minimis meis, mihi fecistis.* *c* Matt. 25. d

S E R M O L I I.

De domo divinæ sapientiæ; id est, Virgine Maria.

*S*apientia ædificavit sibi domum, &c. ^u. Cum multis modis sapientia intelligatur, quærendum est quæ sapientia ædificavit sibi domum. Dicitur enim *sapientia carnis* *b*, quæ inimica est Deo: & *sapientia hujus mundi* ^c. *b* Rom. 8 b
quæ stultitia est apud Deum: utraque ista secundum Iacobum Apostolū *d*, *c* 1. Cor. 3. d
terrena est, animalis, diabolica. Secundum hanc sapientiam dicuntur sapientes ut faciant mala, benè autem facere nesciunt: & in ipsa sua sapientia arguuntur & perduntur, sicut scriptum est ^f: *Comprehendam sapientes in astutia eorum, & perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo.* *f* 1. Cor. 3. d
Et utique talibus sapientibus videtur mihi digne & competenter dictum Salomonis aptari, quo ait: *Est malitia quam vidi sub sole, virum qui videtur apud se sapiens esse.* Nulla talis sapientia, sive carnis, sive mundi ædificat, immò destruit quamcunque domum inhabitat. Est ergo alia sapientia quæ defurum est: primum quidem pudica, deinde pacifica. Hic est Christus Dei virtus, & Dei sapientia, de quo Apostolus *h*: *Qui factus est,* *h* 2. Cor. 1. d
inquit, nobis sapientia à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio.

Hæc itaque Sapientia, quæ Dei erat, & Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens, ædificavit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam: in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide & operibus præparare? Nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem; quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit (fuerit dico per præsentiam maiestatis) ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis: testatur nuncius cœlestis, qui ei arcana mysteria referans, ait *i*: *Ave gratia plena,* *i* Luc. 1. c
Dominus tecum, Et post pauca: *Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.* Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum sanctum: habes Patrem & Filium & Spiritum sanctum. Neque enim potest esse, aut Pater sine Filio, aut sine Patre Filius, aut sine utroque procedens ab utroque Spiritus sanctus, ipso Filio dicente *k*: *k* Ioan. 14. b

Ego in Patre, & Pater in me est. Et iterum: Pater autem in me manens, ipse facit opera. Manifestum est fuisse in corde Virginis fidem sanctæ Trinitatis.

*Alie columna
hujus domus:
quatuor virtu-
tes cardinales.*

Prov. 31. a

Gen. 3. c

Psal. 139. c

Utrum autem & quatuor principales virtutes, tanquam quatuor columnas, possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit. Quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis secularibus pompis, spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Nisi fallor, hæc Virgo est quæ apud Salomonem legitur ^l. *Mulierem fortem quis inveniet? Procul & de ultimis finibus precium ejus.* Quæ adeo fortis fuit, ut illius Serpentis caput contereret, cui à Domino dictum est ^m: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, & inter semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum.* Porro quòd temperans, prudens & justa fuerit, ex Angeli colloctione, & sua ipsius responsione luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: *Ave gratia plena, Dominus tecum*: non se extulit quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit: & qualis esset insolita hæc salutatio, secum cogitavit. Qua in re quid nisi temperans fuit? At verò cum de cœlestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsit, quomodo conciperet ac pareret, quæ virum utique non cognosceret: & in hoc sine dubio prudens extitit. Justitiæ autem præfert inigne ubi se *ancillam Domini* confitetur. Nam quòd justorum sit confessio, testatur qui ait ⁿ: *Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo, & habitabunt recti cum vultu tuo.* Et alibi iustis dicitur: *Et dicetis in confessione, opera Domini universa bona valde.*

Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi domum Sapientia cœlestis; quæ adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis secundaretur & caro, ac Virgo singulari gratia eandem ipsam Sapientiam carne tectam pareret, quam prius mente pura conceperat. Nos quoque si ejusdem Sapientiæ fieri domus volumus, necesse est ut eisdem septem columnis extruamur, id est ut fide & moribus ei præparemur. Et in moribus quidem solum puto sufficere justitiam, cæteris tamen virtutibus circumfultam. Itaque ne errore fallatur ignorantia, sit ei prævia prudentia. Sint hincinde temperantia atque fortitudo, ne forte labatur, vel in dexteram, vel in sinistram partem declinando.

S E R M O LIII.

De nominibus Salvatoris.

*Esa. 9. b. **

ET vocabitur nomen ejus admirabilis, consiliarius, Deus fortis, Pater futuri seculi, princeps pacis. Admirabilis est in nativitate; consiliarius in prædicatione;